

МАКЕДОНИЈА

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

Подписка-та на спомоществовані-
та става въ Цариградъ при Редактора и
издателя на МАКЕДОНИЈА П. Р. Сла-
вейкова, при Одунъ-Калиѣ № 68. А по
възгъ при отреденіи настоятели, кои-
то и отговарятъ за вѣстникъ-та. —
Статии и писма за общеполитески рабо-
ти вѣстникъ-та се безъ плата, а за
частни извѣстия плата се по единъ гр
за редъ.

Писма не освободени отъ пощенскъ пла-
тъ и прѣживаніе за вѣстникъ не сѣдържени
сѣдържатъ не се прѣсметъ.

Назначеніето на ученіето и ползата отъ него.

(Продълженіе отъ брой 10)

И тъй първата стѣпка къмъ правило-
развитіе трѣба да бѣде това: Да можешъ
да сѣдържишъ когато щещъ, и да държишъ
до когато искашъ, вниманіето си върху
единъ и само единъ прѣметъ отъ ра-
знитѣ си занаяти, и като свършиши него
да земаши другиятъ. И тъй наредъ. Който
сполучи въ това той е надвилъ най голѣ-
мий мѣхотия, а който не, има още да се
мъчи; защото въ никой отъ тѣхъ на нау-
кѣта не може успѣхъ. За да се получи рѣ-
шителенъ успѣхъ въ занаятието, умътъ трѣ-
ба да е осѣдоточенъ и като прикованъ
у прѣметътъ; това което въ четеніето се
нарича сѣдоточеніе не е друго о-
свѣтъ вниманіе пашъно прѣдано въ прѣ-
метътъ който изследува, щото когато
умътъ е владенъ въ него, да не чуе ни-
що друго повече. При това трѣба да се
земе подъ вниманіе още и туй което е-
динъ вѣщъ писателъ казва: "Никой чело-
вѣкъ, който е рабъ на охотѣ си и на
прищѣвкѣтъ си, не може изврши дѣлж-
ноститѣ си съ точностъ и редовностъ.
Този, който желае да заповѣда на вън-
шнитѣ влїанія трѣба най-напрѣдъ да по-
велѣва на страститѣ си.

Причинага, която е побудила Демо-
мостена да се заключава самъ въ единъ
тъмънъ стабъ, не е друга нѣкоя освѣтъ
мѣхотията за да сѣдържи вниманіето си вър-
ху тѣзи точкѣ върху който той искалъ
да размышлява. Отъ туй става, че нѣкой
человѣкъ кога ослѣпѣлъ показва та-
кво сѣдоточеніе на мисли, за как-
квото по-напрѣдъ не сѣ си ни въображава-
ли. Често си виждатъ дѣца да зематъ кни-
гитѣ си и да обикалятъ отъ мѣсто на
мѣсто за да могатъ да закрѣпятъ ви-
маніето си върху урокътъ, който искатъ
да запомнятъ, защото, като не приучили
умътъ си отъ рано да имъ се покорява,
тѣ си лѣжатъ че като промѣнятъ мѣстото
си имъ се промѣни и умътъ. Но на-
праздно се лутатъ горкитѣ, тѣхното бѣ-
ганіе на горѣ на долу е като да искатъ
да побѣдѣтъ отъ себе си. На туй нѣма
никакъвъ другъ цѣль, освѣтъ да сѣднатъ
пакъ да се закрѣпятъ надъ книгата си и
да не се помѣстватъ отъ мѣстото си до
като не приковатъ този непрѣклоненъ
скитникъ (умътъ си) о урокътъ, и да
продължатъ да сѣднатъ тамъ до като го
накаратъ да вникне въ книгата и да за-
помни ако не всичкитѣ урокъ, а то поне
една частъ отъ него, и послѣ като ста-
натъ, да го държатъ все върху сѣщитѣ
прѣметъ; сѣдъ малко пакъ да сѣднатъ
и да го принудятъ да запомни поне по-
ловината и да продължаватъ постепенно
по редовно до като най сетитѣ го обу-
здайтъ; тѣй що колчемъ го накаратъ за
нѣщо да бѣде готовъ да го изпълни на
часътъ. Ако ли го оставятъ безъ да за-
помни нѣщо веднѣждъ, то повтарятъ вече
прошавай, не можешъ го прѣклопи на нищо.

Търпението е като сестра на внима-
ніето, и безъ него умътъ не може се рѣ-
да е дисциплиниранъ. Търпението трудъ
и вникване сѣ не само сѣщастенъ за
успѣхъ въ четеніето, но тѣ сѣ още нео-
борима гаранція за напрѣдъкъ. Младитѣ
въобще иматъ нѣтърпеливъ нравъ, и кръв-
та имъ е горѣща, тѣй що тѣ искатъ да
извршатъ всичко на веднѣжъ и въ единъ
дыхъ. Да попытайши единъ младъ той сѣ
единъ ударъ сѣсипва всичкитѣ вселени.
Той бърза, не чака; той нече да копае
могилитѣ и да чака години-години за

не ще да се мае съ такъвъ долни ра-
боты, и го виждъ че се възнесълъ на най-
непристъпнитѣ височини, и погледва съ
самодоволствіе на тѣзи, които сѣ кате-
рятъ по странитѣ. И като не го сбере-
тамъ, земя да прави кули и по облацитѣ
отъ гдѣто горчивата дѣйствителностъ ще
го прѣкатури ненадѣлно. Или ако поло-
женіето му допрощава продължително бѣл-
нуваніе, той ще се прѣдаде на бѣдущи
прѣдирія. Тѣй що виждатъ нѣкой младъ
момъкъ сѣдналъ на столътъ и намѣсто да
работи нѣщо прѣдалъ си на мечтанія и
си минава врѣмето, когато ни единъ у-
рокъ не си е приготвилъ.

И тѣй мнозина губятъ врѣмето си, и
почти сѣсипватъ животътъ си безъ да на-
правятъ нѣщо, но само очакватъ добръ
случай за да направятъ ужъ нѣщо велико
и дивно. Но, я, да погледнемъ на около
си и да повнимемъ добръ въ природни-
тъ явления. Я погледни този твърдъ и не-
поколебимъ дѣбъ, и си помисли колко го-
дини той е прѣкаралъ, като е измѣкувалъ
хранитѣ си отъ земитѣ и въздухътъ до
като да нарасне и да дойде до тойзи
степенъ! А папуртъ (мисрѣтъ) ако и
да израстнува за нѣколко мѣсеци до ра-
стѣтъ на единъ челоуѣкъ, но щомъ дойде
есень той захваща да гние и до като из-
мине зимата той се скапва до сущъ. И
ако прѣброимъ най-великитѣ дѣла на най-
силнитѣ духомъ мѣже ще намѣримъ, че
тѣ сѣ изискували най-дѣлаго врѣме и най-
големо търпѣніе до като се извршатъ.
За това придобиваніето на търпѣливо тру-
долобие и постоянно занимаване съста-
вяватъ единъ отъ главнитѣ и първи ну-
жды за всякого, който иска да направи
нѣщо полезно, както за себе си, тѣй и
за народътъ си. (Сидва).

Съгласіе-то и сѣдиненіе-то на Българи-тѣ.

„За най-големото добро на нашето о-
течество не стига само съгласіето и сѣ-
единеніето да владѣятъ между българ-
скитѣ вѣстници и вѣстникари; нѣй сѣ
интересуваме до най-високъ степенъ да
сѣществуватъ тѣ твърди, здрави, неизмѣн-
ни между всичкитѣ наши български обла-
сти; трѣбува всички Българи отсѣжъ и
оттатъкъ Балканътъ да си дадѣтъ брат-
скъ ракъ и да иматъ едно само сърце
и едни и тѣзи народни желанія.

За да сполучимъ туй необходимо сли-
ваніе на всичкитѣ български населенія въ
османскитѣ имперіи, трѣба да съста-
вимъ честы събрания, постоянны друже-
ства за да распространяватъ цивилиза-
ціята и да управляватъ всичкитѣ наши
сѣотечественици въ пътитѣ на економи-
ческитѣ напрѣдъци. Сполуката е здрава
и ще стане скоро, но съ условіе че по-
литиката ще се исклучи отъ тѣзи съ-
брація и дружества. Политиката раздѣля
намѣсто да сближава, тя смущава духо-
ветъ, въвря навредъ спокойствіето, сѣе
раздѣленія, повдига самолюбията, лич-
нитѣ честолюбія и твърдъ често врѣ-
дителнитѣ желанія. Освѣтъ туй политика-
та прилича само на сѣдиненитѣ, силны-
тъ, образованитѣ народы, които иматъ го-
лемы сѣдства чрѣзъ земедѣліето, тър-
говитѣ и индустриитѣ, които сѣ при-
добили, сѣ единъ рѣчь, голѣмитѣ богат-
ства едакво развѣржени между всичкы-
тъ. Българитѣ не сѣ дошли още на туй
сѣдствие 1). Умственото развитіе на на-

шитѣ населенія е още въ началото си,
земедѣліето е останало много назадъ,
търговията е въ дѣтството си и индус-
трията не сѣществуватъ дѣйствително. По-
литиката днесъ у нашити сѣотечествен-
ницы е безвѣрменна; освѣтъ туй тѣ има
тѣзи противонародни врѣдъ да се обла-
га на чужды интригы, да ползува нѣкои
чужды желанія 2), да истудява нашити при-
ятелі отъ западни Европѣ (?) и да парали-
зира добритѣ намѣренія къмъ насъ на
царя ни и на великитѣ сили подписаны
въ парижкитѣ трактатъ. Да упорствува-
ми въ политическитѣ пъти който слѣ-
дуютъ нѣкой си ще рече да жертвува-
ми сигурното си бѣдѣще, и да въспремъ у
насъ движеніето на цивилизаціитѣ и на
економическитѣ напрѣдъци.

За да можешъ да установимъ българ-
ското сѣдиненіе и да го направимъ да
даде плодове, трѣбува най-първо да рабо-
тимъ за единството на языкътъ си. Нѣй
разгледашъ прѣди малко този вѣщъ въ-
просъ, нѣй нѣма да се повращае, оба-
че молимъ пакъ сѣотечественницитѣ си
да сѣдинятъ всичкитѣ си успѣхи за ис-
пълненіето на туй велико народно дѣло,
което може то само да даде животъ на
едно българско отечество и да състави
нашето единство. Безъ единството на я-
зыкътъ не ще има никогда освѣтъ българ-
ски населенія които да говорятъ разны
діалекты: българското отечество не ще
сѣществуватъ. (Турія.)

Истинскитѣ Родолубци.

Нѣкои челоуѣци, подъ име родолубци,
търсятъ честъ между своитѣ еднородцы,
и сѣ мѣчатъ да си направятъ едно влїа-
ніе което бы могло да имъ достави сѣд-
ства за едно честито прѣживаніе между
народътъ си. Подъ име родолубіе, едни
искатъ да си нарупатъ богатство, дру-
гы мислятъ съ недостойнството си да
спечелятъ славно име, трети сѣ мѣчатъ
да турятъ подъ ракъ единъ цѣль на-
родъ за да го накаратъ испосѣ да имъ
робува, и съ това мислятъ да му ста-
натъ началници, прѣдводители та ако и-
скашъ и господарни, пети, все подъ видъ
родолубіе, като закрыватъ подъ булото
на пристружкѣ шарлатанизмътъ си, прѣ-
поръчватъ сѣ за най-искрени родолубци,
сѣ единствено намѣреніе да спечелятъ
благоволеніето на проститѣ народъ за
да го иматъ испосѣ за слѣпо орѣдіе.

Истинното родолубіе може да сѣще-
ствува само въ лицето на единъ благо-

за общото отечество, законна и лоялна не са-
мо че не е глѣбна и пѣзипна, но дѣже е и
необходима за всякой народъ, когато имъ за
цѣль благосостояніето на отечеството и на ро-
дното благоденствіе. Народъ, който и да е, и
въ най-нискитѣ дѣлжности които сѣ на дѣлѣтъ
му да изпълнява, все имъ въ кругътъ си и по-
литическитѣ мисли отъ които трѣба да се ра-
ководи, иначе той не е народъ, който да
примысли за доброто на отечеството и за у-
твърденіето на държавитѣ, но е чарда или ста-
до подкарвано на кѣдѣто искатъ овѣзъ на ко-
ито подъ остѣнътъ падне; а това е най-опа-
сното за единъ кой да е държавъ. Сѣднова-
телно не народъ безъ политикѣ, но народъ
сѣсѣ саѣсимъ и разумнѣ политикѣ е утвърде-
ніето на държавитѣ. Б. Р.

2) Ето за това ни и трѣба политика сѣбѣна я.
И нѣй трѣба не да живимъ и да сѣ прислам-
чимъ вѣстничеству и чеперечіюму, но да сѣ
приучимъ да примыслимъ за доброто на оте-
чеството и тогазъ, но само тогазъ, нѣй ще на-
учимъ да познаваме чуждитѣ интригы и да
страшимъ отъ тѣхъ: иначе всякога ще сѣ ос-
танемъ дѣца, които всякога ще сѣ мѣчатъ да ги
подлѣтѣ и ще може да ги излѣтѣ както за

родни души; то е една чистосърдочна
любовъ къмъ народътъ безъ никакво ко-
рыстолобие; то е искрено чувство отъ
едно сърдце което люби народътъ си безъ
да чака отъ него, и сетитѣ е една отъ
най-високитѣ добродѣтели на свѣтътъ що
може да направи честитъ единъ народъ.
Както е милосѣдіето въ Вѣрѣжѣ, тѣй е и
родолубіето е въ Народностѣтъ, можемъ
каза че е нѣщо по-вече. Кое друго о-
свѣтъ истинското родолубіе може да за-
спли животътъ на единъ испадналъ на-
родъ? Кой другъ освѣтъ истинскитѣ па-
триоты могатъ повдигнѣ единъ потыканий
народностъ?

При възродяваніето на единъ народностъ
може да сѣ появятъ различни родолубци.
Тѣй при нашето възродяване, ако ви-
нимъ въ себе си, ще видимъ едни ро-
долубцы да търсятъ личнѣ славѣ, други
да си правятъ влїаніе между народътъ,
трети да търсятъ сѣдства за обогатява-
ніе, четвѣрти да сѣ надѣятъ за чиновне
въ бѣдущѣ, пети, при всичкото си чис-
тосѣрдечно родолубіе, струватъ пожер-
тованія, безъ да сѣ грижатъ за да зна-
ятъ ако тѣхнитѣ пожертвуванія хващатъ
мѣсто въ ползѣ на народътъ: тѣ вършатъ
това въ видъ на милостинѣ, т. е. по-
евангелски „стори добро, та ако щещъ
го хвърли въ морето.“ У насъ има още
единъ видъ патриоты зѣлъ разбрани: тѣ
много пѣтъ зематъ патриотизмътъ вмѣсто
козмополитизмътъ, който е свойство сѣв-
сѣтъ противоположно на патриотизмътъ;
тѣ некатъ да минаватъ за распадени па-
триоты, а изгледани по дѣлата си тѣ сѣ
чисти козмополити.

Нѣй сѣ имали и имамы доста наро-
дни благодѣтели, но тѣхнитѣ благодѣнія
много пѣтъ сѣ опытали злоупотрѣбенія
въ рацѣтъ на неистински патриоты, ка-
то на епитропы, настоятели училищны и
прч. И това, защото не сѣ имали до
днесъ никакво общо устройство, никакво
общо направленіе на народитѣ ни рабо-
ты, никакво единство и никакво по-гла-
вно общество или духовно началство, ко-
ето да сѣ грижи отечески за пользова-
телното распорѣждане на общитѣ сѣд-
ства за народното ни образованіе, а вся-
ка бѣл. община, всяко народно наше дру-
жество е работило отдѣлно за себе си,
безъ да влѣзе въ тѣсны споменія съ дру-
го което има истѣтъ цѣль.

Истинското родолубіе има чудесното
свойство да важне най-големото съгла-
сіе между гражданытъ на единъ народъ;
то ги свързва чрѣзъ една обща страсть,
сѣдинява ги и съставя отъ тѣхъ такво
цѣрствено тѣло, което мѣчно може да сѣ-
сипи и най-вѣрны непріятелі. Единъ
народъ може да има доста истински па-
триоты и народны благодѣтели, но кога-
то тѣхнитѣ родолубивы подвигы и тѣх-
нитѣ благодѣнія въ ползѣ на общото
народно добро не намиратъ съчувствіе
между другитѣ гражданы, а напротивъ сѣ
парализируватъ отъ нѣкои минно родо-
любцы, тогазъ и ползата която чака на-
родътъ, остава висѣща. И самитѣ на-
родъ лишентъ отъ необходимото онова за
него подпомаганіе за умственното му
продвиганіе остава вѣчно унизентъ.

Нашитѣ народъ сѣ намѣрва днесъ въ
това несгодно положеніе, ще може ли той
да прѣскоче тѣзи дълбоки ямъ дѣдо за-
гнѣноватъ най-добритѣ неговы надежды на
по честитъ животъ? Знакове нѣкои зе-
ли сѣ да сѣ появятъ за възвореніето
на истинны родолубци между насъ и намъ
не остава освѣтъ да молигствуваме да
по по-скоро сѣ утвърди този силентъ дви-

*) Незнаемъ точно кой и какъ политикѣ
разбира тука нашитѣ събратъ та и приписва

[illegible]

Т.-Назарджикъ, 6 Дек. Г-не редакторъ
Вост. Македонія! — Днесъ като
и четири 4-й брой отъ вашей
въстаник, гдѣ сръшнахъ единъ важенъ
ченъ за нашѣхъ литературѣ, случайно дойде
да ми посѣти "познатиѣ на публикѣхъ съ-
чинителъ на нѣкои поучителни слова, напечатана-
на двѣ части съ нѣкои слова отъ Г-на Хр.
Г. Данова и Сьдр., Г-нъ ВАСИЛИЯ ЧОЛАКОВЪ."
който напоследѣ въ Рискскій мѣнастеръ
е списалъ и единъ пространенъ томъ за от-
бранѣхъ на Православіето противъ кривѣхъ
проповѣди на новѣхъ проповѣдники, когото спи-
саніе, днесъ ся намира подъ печатаніе съ из-
двѣченіето на старцагъ отъ сѣщій Мѣнастеръ."
Негова Милостъ ми съобщилъ че е свѣршилъ ве-
се Сборникъ, когото съставляше отъ толкова
прѣми, спомогнахъ и отъ частны събрания на
Българскыѣ итравни и обычій, пѣсны, гатан-
ки и пр. Той побуденъ отъ нѣкои ученолю-
биви приятели въ Цанигюрище, които му спо-
могнали и нѣщо матеріально за издаваніето на
тоя много-важенъ за народа-та ни исторія
и нарѣчіе Сборникъ, отива къмъ Софіѣхъ
и Цирѣхъ да опыта да ли ще може да намери
спомоществатели за напечатаніето му; А
къ като обещамъ достойнството на това спи-
саніе настрѣхъ го въ прѣдирѣтіето му, и като
прѣписохъ съдържаніето на Сборникъ, задѣ-
лвахъ ся да го обнародвамъ съ цѣль да прѣа-
мѣстѣхъ назитъ ученолюбиви Българи за из-
даваніето му. Заради това и приключавамъ ви
прѣписанъ на съдържаніето му като ви моля
да го вмѣстите въ стѣлповѣхъ на почтенійтъ
ва листъ, за да послужу въ нѣсто обявленіе,
съ надеждѣ че ще ся намѣрятъ и други Ро-
доблѣбцы-които да спомогнахъ за издаваніето
на единъ такъвъ народополезный книгъ, когото
са дерзновение силѣхъ да прѣпорѣчѣхъ и на пу-
бликѣхъ. И ако бы издательтъ на таиѣхъ книгъ
не удостои въ реинности спомоществователи
за издаваніето ѣ, той ще ся настрѣхъ за да
и др. полезны за народа ни книги. С. З.

Възрѣсаніе на Болгарскійтъ народъ
Собраиѣ съставенъ отъ В. Чолакова.
Болгарскы народны обычаи и домашни на-
рѣбы отъ зачатіе до смѣр-
та ну употребляемъ въ Т. Пазарджикъ и въ
окожныхъ му села.
Рожденіе, Крещеніе, Къпаніе, Чиста моли-
тва, Постъпалникъ, Прѣспивакы, Искы за мал-
ы дѣца, Дѣтинскы залъгалны отъ старыѣ ба-
бы, Дѣтинскы перы за малы дѣца, Дѣтинскы
игры за дѣвоичата: Куклы, Кумици, Миж-
таря, Ножички, Слѣпа мечи (Къорави котки),
Нарскы враты, Орелъ и Квачка, Сѣденны и
тланы.

обы
къ, I
обы
никъ,
ия п
ытъ
станк
дари
азы

чанъ въ градѣхъ: недѣля, понедѣльникъ,
одежины обычаи въ Панагюрище, свят-
чанъ въ Панагюрище: Недѣля, поне-
вторникъ, сръда, четвертъкъ, Годежины
о малыя села. Сватбени обычаи по
села; Недѣля, Понедѣльникъ, Вторникъ;
ы.

ины обычаи употребляемы въ градѣхъ
ражикъ и по селата въ различни дны
годинъ: Игнатовъ день на 20-ый
января, Малка Коляда и Бъдни вечеръ. Ко-
(Рождество Христово), Бъдни вечеръ
овъ годины на 31-ый Декемврія),
встины обычаи на тоя день въ Панагюрище,
нова година или Василь (на 1-ый Января).
Попова колада и бѣдни вечеръ (на 5-ый яну-
аря), Богоявленіе или Водичи (на 6-ый яну-
аря). Ивановъ день на 7-ый январія). Бабинъ
день (на 8-ый январія), Великы сырны заго-
вѣны. Чистъ понедѣльникъ.

Тодоровъ день или Тодорова сѣбота. Благовѣцъ или Благовѣщеніе. Лазаревъ день, Цѣтна Недѣля. Великѣдѣнь, 22-ый Априля спорѣ Гергевѣдѣнь. Мѣстны обычаи на тѣя день въ Панагюрище. Гергевѣдѣнь, 1-ый Май. Сувѣрѣя: Русала, Самоовилскы праздники. Янеувѣдѣнь (на 24-ый Юніѣ). Разны сувѣрѣны праздники. Обычаи когто ся изврѣшвать надъ умрѣль чловѣкъ. Прибавленіе.

Българскы народни обычаи въ Свищовъ: Рожденіе. Вторый день, третій, крещеніе, купаніе, Молитва, Примѣчаніе, Годежны обычаи въ Свищовъ: Малъкъ годежъ, голътъ годежъ, сватбени обычаи въ Свищовъ, Петькъ, Сѣмбѣтъж Недѣля, Вѣнчаніе, Поледѣнникъ; Примѣчаніе.

Народні обичаї на Святий, улюбляємий в різних ані прѣз годинахъ: Великъ-дѣнь, Гергевъдѣнь, 1-ый Маіа, Русскія Недѣліа, Драгайка, Коледа (Рождество), Ігнаженъ (на 20-ый Декаврїа) Суравка (на 1-ый януарїа), Вѣдча пражизниці, чистъ Понедѣльникъ, Тодорова Сѣбота.

Народни обичаи въ Кюстендилъ, обичаи на сватбѣ въ градътъ, Тъжмешъ (годеши), Китката, Кутията, Боята, Жина-гелжесе, Момино-хоро, Поклоитъ. Благата ракия, Прѣзивъ; Годиници обичай. Бждныйгъ вечеръ чѣ градътъ. Бждныйтъ вечеръ по-селата. Рождество, св. Василія, Иванъденъ, Бабинъ денъ, Ората-кошта, Лазарица, Великденъ, Мартината, Кръстъ носетъ по селото, Прѣмушь. Българскы народни приказки, Многочислении Българскы народни пословицы, Българскы народни гатанки, многочислении Българскы народни пѣсни събрани отъ разни мѣста на Българіѣ, Тракіѣ и Македоніѣ, състъ строго варденіе особенностѣ на всико мѣсто въ записваніето, както и въ приказкытъ Българскы народни costume отъ разни мѣста.

Ний ся неотказавши да спомогнемъ по
силнѣи си за издаваніе на този любими-
тънъ интересенъ Сборникъ на почтеннѣй-
тъхъ труженникоу, и на радо сърдце быхъ
пристанѣли, ако ни дозволише да приведе-
нимъ и ний напѣтъ по тѣзи частъ сборки,
отъ Северо-Источнъ Българіѣхъ, които та-
кожде съставлятъ едно градищо количество,
тѣй що дѣлото можеше да стане много по-
пѣливо. Това което имамъ ний днесь готово
за печатъ състои повече отъ 600 разни пѣ-
сни неиздадени до сега, ервѣзъ 3,000 послови-
цы, 50 народни приказки и много други о-
писанія на обряды и разни обычаи у наро-
дѣтъ. Но такыѣ издания далеко надмину-
ватъ днесь паричнѣхъ срьдства на напѣтъ
книгоиздатели, за това е необходимо уча-
стіе на цѣльнъ народъ чрьзъ едно спома-
ганіе, на което го и призоваваме ний. Не бы
злѣ было, мислимъ, ако да земежъ и чита-
льщата нѣкакво участіе въ тѣжъ работѣ.
Ний сме готови да устѣжнѣмъ напѣтъ сбор-
ка на когото и да е да ѣхъ печата, безъ нѣ-
какво вознагражденіе за трудѣтъ ни. Редъ

Донскы на Македоніа.

Плѣвентъ 1869 Декемвр. 13. Отъ нѣколко
врѣме касамъ Плѣвентъ усѣбна, и, въ желаніе
все, да наирѣдне, сили ся и малко и голѣмо
за общо добро, всакой и всякоу водимы отъ
здравый разумъ, убѣдени сѣ вече мнозина че
за да ся избавимъ отъ това наше горко по
ложение, то зависало отъ насѣ самиты. Чюв
ството за успѣхъ, живо туна въ сѣрдцата на
нашиты граждани и гражданны; тѣхниты дру
жества всякое сп има цѣлтъ и прѣдметельтъ,
и всякое ще гледа да си ѣхъ постигне рано,
късно; увѣренъ съмъ вече че наскоро новиты
ни дружества штъ заявятъ слѣдствіята на
своиты прѣдпріятія, каквото и общината ни.

Има едно питане, което трѣбва непременно да се изглади, т. е. на еснафските пары лихвѣта да се вынесятъ рядовно въ училищната каса, за подкрѣпленіе на училищата, а при това оныя еснафи, които нѣматъ общи пары, трѣбва общината да имъ земи нѣщичко, каквото напримеръ на бакалскій еснафъ, който нѣма общи пары, трѣбва да дава нѣщо, за заведеніята, защото той самъ е по чело колкото два, три други еснафа, а като не дава нѣщо, тогава става завистъ и праведна завистъ, която докарва прѣние в най-сетѣхъ разпорѣние на всичко общо дсбро.

Увѣренъ съмъ че общината е предложила това, но е сръщнала нѣкое противленіе, въ и еснафѣтини, трѣбва да знаятъ, че подкрѣпваніето на настоящагѣ училищн системѣ и нѣтъ става стъ жѣтвуваніе, и до 600 дѣтца

нишы. Общината трѣбва да дѣйствува по-сильно
и още и да поощрява дѣятѣ новы заведенія.

Женската дружина. — Материјално много брзо се развива тоа наше женско дружество, то брои днес до 7000 (хиляди) гроша, собрани во едниот месец.

Оставив за второ дадениы частны спомоществованя да Ви ги съобща, сега едно Ви казвам, и то с че една бабичка Мишина Гергевца, (да живѣеъ таковизто бабы!) подарила е 3000 гроия, и това количество ще си даде напълно, когато сѣ почне основаването на дѣвическото училище.

Първостъпна на женската наша дружина май удивява, по причина че все дъри источници за приходъ, най-важният е, че от всако отроче, при кръщеніето му да ся зима отъ 3 до 5 гр. него така и при всяко вънчаніе на младенци отъ 5 до 10 гр. брано Г-жи Плъвненки ! изайте силна воля и постояен характеръ, създайте чръгата на вашето псеведіе и не ще сгрѣшите. Прѣпоръчамъ сега на дружината че не трѣбва да губи изъ видъ докарваніето на единъ още по-способна и образована учителка, защото настоящи дѣтвци ученици искатъ да ся учатъ и върватъ на напредъ, та трѣбва тои недостатѣкъ да ся изправин, а че послѣ гледайте основната ся цѣль сир. направяніето на ново училище, вехтичко-

то мож да служи, още година и повече време а Ви глadyте учители да имате. Друго искаме утвърден *абсолютизъм* на дружинага не за друго, нъ да ся не сберка а все да усита и до вѣка да съществува.

Капитализм а не чужестранец ни става три мѣсяца отъ какъ ся е основало, то и до сѣга ако и да е вѣрвало мако медисино, за това е имало ябко си причини, и това е было за негово добро, умѣренный му темпераментъ е знакъ за негово постоянно и успѣхъ. Капитализмъ му е около 3000 готовъ и до 5000 вересия, тѣ ся събирать безпрѣечно.

Не е определено още кога ще стане освященіето и празникът на основаніето му. Цѣльта на читалището е прѣсвѣта, иъ дано едно по друго да ся врѣши работыты безъ да ся отклонява отъ пѣтя си, и дано по-скоро да ся яви за каквото ся мисли.

Между външните подарители на читалището ни сега щя заблъжжът аъкоп отци отъ рода ни а послѣ щя яви отъ мірското състояние.

Архимаандритъ Григорій Архимаандритъ на Дяда Изаріонъ Макаріополскый, подари една турска лира.

Архимандритъ и попъ Димитрій еднѣ фр. л.
Игуменъ отецъ Иванъ отъ Карлажковскій въ-
пастырь двѣ турск. лиры.
Игуменъ отъ Св. Ілія подвизѣ фр. лира.

Благодаримъ имъ въ пмято на читалището, особено на Каржовскій игуменъ, който е и друго пожертвовать за училищата, него можемъ го припорижати на много казусерп. особено на рылскыгъ нека ся угладатъ. Геометрическыя ордія сж съ електрическыя машини и други нѣкоко дребни физическыя машини сж вече въ училището ни. Нека читалището ни не ся размаива за набавеніето и още на много други физическы и химическы машины, защото сѣ най-живый достъ за изучаваніето на физическы и други науки. При многото наужаваніи на членовеы идж да имъ забѣжжж сѣга нека добръ да внимати въ селскыы училища, защото това е тѣхна работа. (Това имъ жарко припорижжжжж и ний).

При дълга борба между Пансіа Врачанский и между жителити Ряховски едва ся сполучи да ся извади Г-нъ Пансіа отъ Ряхова, той пропиденъ отъ Илѣвнѣ засочи му ся мѣсто въ Ряхова отъ правителството; но тамъ да еѣли безъ да върши нѣкоя работѣ; обаче Г-нъ П. въ желаніе да ся загчи, зель да прави черквъ като зиналъ нѣры отъ народа и ги давалъ пакъ за народа, но съ такъвъ и не знаѣхъ какъ въ хесапе неможехъ да ся отърватъ отъ него. Завчера спорялъ едно писмо отъ Ряхова, станяло едно движеніе, за което дошълъ Видинский Мютесарифъ Азисъ-паша, той отъ какъ разгледялъ работата, казалъ на Пансіа добръ е да ся махне че нѣма вѣрма да слуша владѣшкы героюлѣи. Н. Пр. Азисъ-паша е истиния достоенъ царскій чиновникъ, отличенъ по умътъ си оставялъ е и оставя дыри за благодареніе между народътъ, защото той е послудявалъ жителити на което е помогналъ не малко и Г-нъ Кырушъ сфенди, муавиниѣтъ на Н. Пр. Азисъ-паша по-посль ся пріе и телеграфъ за пизизаціето на Г. Пансіа отъ Ряхова.

Рахово. — Друга една дописка от този градъ подвърждава горниятъ извѣстїи като описва на дълго страдащата на тукашнитъ жители отъ владыкѣтъ Паисіа и неговитъ вопіющіи злоупотребиленія. Дописката свършила съ хителъ благодаренія на Н. Прѣвосвѣтѣлство Вудинскійтъ Мютесерранъ, за сдѣйствието му въ избавленіето нѣтъ отъ реченныйтъ фекерскійтъ мячитель. Тя благодаря также на Н. Прѣвосвѣтѣство Г. Г. Доротея че нѣмъ ополчилъ двоцѣа достойни Свещеници, отъ които единътъ на име, Попъ Иванъ въ ревностъ си за доброто на народътъ и за благоуспѣхъ на черквѣтъ много подбѣстувалъ за удалеченію на Владыкѣтъ Паисія.

Хаскію. — Дружеского на жепитъ отъ
день на день все май позаякнува, и най-ново-
то ни сега е, че **ТУКАШНАТА ОБЩИНА** за-
вчера въ Недѣлж по примѣра на Свищовчяны,

по селата на службѣтъ си.

Училищата ни много добръ отиватъ и Дъво-
ческото особно прѣбира около 100 дъвоичета:
40 въ по-горнето и 60 въ взаимното отдѣле-
ніе, гдѣго ся хвалѣ особно учителя само отъ
Свѣщенништѣ, които искатъ самопроизводно да
спомогнатъ чрезъ заплащаніето ѝ отъ себе си
на Общината.*) Читалището ся събуди и
отива напрѣдъ; новы часове сѣ заведло око-
ло 20 души, които вече ся записали помощь-
тъ ся въ кипатѣ му, и слѣдвать да ся съби-
ратъ рядовно, за да прочитатъ по нѣщо, таѣ
чтого вѣрвамъ, че съкой ще паметри едно про-
звѣніе въ тукашнѣ работы, ако ги сѣ по-
знавалъ напрѣдъ какъвѣ сѣ.

²) Это истинни пастыри народни, это дѣло достойно за подражаніе и отъ другыѣ съслужители на тѣзи достойны Българскы пастыри. Б. Р.

Гююноли-махте, (отъ селата на Желъзникъ)
Откогѣ врьме въ селото си имаме църква, учили-
щето на прѣвъ цѣла година ся отворише само три
мѣсеца, а другою врьме, или дѣтцата не до-
хаждаха, или учителъть ходеше на своѣмъ си
работѣ. Благодареніе на градската ны църко-
вна община, която, прѣди три години, свѣтъ-
тва и сполучи да убѣди селянитъ ны и да ги
подбуди да си съградиха едно училище. Щомъ
си съградиха училището, тогасъ испрати ны
си чрезъ гръжата на сѣщата община, и учи-
тель. Отъ събранитъ тогава дѣтца, нѣмание ни
едно, което да прочита свободно и да може
да си запиши нмето; Учителя слѣдъ като на-
реди училището по Възвималя метода, съ неумо-
рими трудове, достигналъ е сега да има, о-
свѣтъ трѣтъ отдѣленія въ взаимното училище,
и ученици отъ първы классъ. На тѣзи учени-
цы ся прѣдаватъ сѣжитъ прѣдмѣти, които ся
предаватъ на 1-ый Классъ въ градското учи-
лище. Равнать са, Господине Редакторе, наши-
тъ селяни, като служатъ мидитъ си рожби да
имъ приказвать отъ Св. Исторія, отъ Българ-
ска Исторія, отъ Землеописаніе, и прочее, ко-
ето никой пачъ въ живота си, дорѣдъ на вла-
дѣяхъ Фахаротекитъ владци, не смъ чува:

Силистра — Силистренската община опровергава външната относително до Арх. съборъ, който напийтъ дописникъ бѣ правили въ дописката си отъ 23 Окт. вѣстена въ 1-й брой на листътъ ни отъ тази година, и отпѣмъ му всяко право да говори отъ себе си въ шето на общинажъ.

Ний припоизнаваме правото на Силистренската община въ тѣхъ работѣ, по въ искренностѣ си тѣхъ нежъ неможемъ да не забѣлжимъ че това изобличение бѣ излишно да става публично, когато мѣстно и лично ако да бѣ станало то щѣше да е и по-умѣстно и по-полезно. Защото дописникътъ не е направилъ нѣщо непочтено или вредително, освѣнъ ако е показвалъ излишнѣя ревностъ да побърза да успокои Арх. Сѣборъ на счетъ за неговитѣ грѣшки за В. Пра в о, и то бѣ повѣрително до насъ за да съобщимъ това устно на Арх. Сѣборъ а не да го обнародваме. Впрочемъ погрѣшката за обнародването на речениѣтъ бѣлѣжка не е на дописника по наша о, който ний съзнателно направихме за да изобличимъ по-голѣмѣтъ погрѣшката на почитаемиятъ прѣдседателъ на Арх. Сѣборъ. Неисправно убо си порицана дописникътъ ни за това, и стѣнителъ на тѣзи дописка отъ странѣ на общинѣтъ като иска да унизѣ дописникътъ ни че дѣйствиелъ по словоблудно, унижава и общинѣтъ за немареніето и до сега, а на дописникътъ отдава и важностъ и почестъ че какъ нѣма и до сега другъ кой да ся занимава съ общественны дѣла на този градъ той по силѣтъ си ся трудилъ, въ кругътъ си; унижава още и себе си защото показува че е ниско подъ вліяніето на страсть и писанното му не исказва друго освѣнъ че завистъ го яде. Ето защо ний казуваме че такъвѣ древни работѣ, породени отъ суетны честолюбіе, и които незакачатъ общій интересъ на мѣстото или на народътъ изобщо, трѣба помежду си да ги смачкаваме и да ги не изваждаме на пазаръ, защото тамъ тѣ немогатъ да бѣждатъ теглены само съ нашитѣ кантары. А като минатъ и прѣзъ други кантары тогавъ праведното нѣмъ оцѣненіе между недозрѣлимѣтъ, каквито сѣмъ още повечето членове на нашитѣ общини, ражда прѣприи раздори и спѣлки за неусѣбваніето на общинѣтъ. Силистренската община сега при съставляніето си имала е мислимъ много други по важни отъ тѣзи работѣ да расираяна и можаще у тѣхъ да ся залови а не да става оръдіе за да ся изпълни завистъ за нѣкои отъ членовеѣ и протину другыго. Ний много ся надѣмъ и вѣрваме че почитената Силистренска община ще приеме тѣзи наши бѣлѣжки съзъ същѣжъ искренность съ който ги правимъ и ще прѣсече пътятъ на тѣзи неприяты и босплезны надписаниѣ между нѣкои отъ членовеѣ си" *Ред.*

Смѣдово. (Шумленско окружие) — Г. Редакторе, Съ рѣдкость ви извѣстиваме че ний и тая година приѣхмѣ благотѣлната помощь отъ Г. М. Бейли чрѣзъ Шюмленската община, желѣния Ав. 10 десеть, за споманганѣ на учителствѣ нѣ, за това извѣстѣете чрѣзъ нашитѣ Вѣстникъ искреношто ни кѣмъ него благодарение.

Бѣ
 че
 по
 лу
 а
 р
 въ
 тѣ
 дв
 ос
 не
 дв
 80
 са
 рѣ
 ро
 Кс
 пр
 е:
 ло
 мр
 си
 чн
 че
 чн
 го
 чат
 до
 то
 вх
 б
 ска
 бѣ
 рѣд
 лой
 пов
 тыг
 стѣ
 лов
 Бѣл
 Хол
 телн
 порс
 сгон
 вані:
 знан
 годѣ
 то е
 расп
 селе
 пані
 моря
 пані
 ботн
 отъ
 то н
 на д
 че с:
 по к
 контс
 вѣ
 чны
 3
 м с
 0
 твѣтс
 ерѣдс
 блен
 твѣрд
 отъ т
 ловна
 1)
 айсгв
 — Ре